

dáno jen pro stroje nové, také dříve zapsané již knihovně oprávněné, ježto poznámka čelí i proti nim (§ 123 čís. 1 knih. zák.) a mohou býti dotčeni nesprávným údajem, že jde o stroje nové, ač vskutku šlo o stroje náhradní. Rekursní soud tedy neprávem nepovolil poznámku dle § 297 a) obč. zák.

Čís. 9130.

Námítka, že žaloba patří podle kolektivní smlouvy před rozhodčí soud, není námítkou nepřípustnosti pořadu práva, nýbrž námítkou nepřislušnosti řádných soudů.

Za spor z kolektivní smlouvy jest pokládati spor o každý nárok, o tuto smlouvu opřený, třebas jej uplatňoval i jen některý člen organizace, pro nějž byla kolektivní smlouva ujednána.

K platnosti dohody o rozhodčím v kolektivní smlouvě jest potřeba písemné formy.

(Rozh. ze dne 23. srpna 1929, R II 277/29.)

Žalobní nárok proti zaměstnavateli opíral zaměstnanec o kolektivní smlouvu. Námítku nepřípustnosti pořadu práva s o u d p r v é s t o l i c e odmítl. D ů v o d y: Žalobce opírá žalobní nárok o kolektivní smlouvu, upravující mzdové a deputátní požitky a pracovní poměry organizovaných řemeslnických zaměstnanců při zemědělských podnicích na Moravě pro rok 1928. § 11 této smlouvy zní: »Spory z této smlouvy řeší s konečnou platností zemský poradní sbor pro záležitosti zemědělských zaměstnanců, zřízený při zemském úřadě práce v Brně.« Podle názoru soudu nemá námítka nepřípustnosti pořadu práva místa, jelikož smlouva byla uzavřena mezi svazy zaměstnanců a svazy zaměstnavatelů. Smlouvou touto jsou vázány jen tyto svazy jako takové, nikoliv jednotlivci; jen spory, jež vzniknou z této smlouvy mezi dotyčnými svazy, řeší s konečnou platností zemský poradní sbor pro věci zemědělských zaměstnanců, zřízený při zemském úřadě práce. Tomu nasvědčuje též ustanovení § 9 odst. 2 smlouvy, podle něhož odborové organizace ujednávají tam, kde toho zapotřebí, se zaměstnavatelem neb jeho zástupcem podrobnou smlouvu a zastupují zaměstnance ve všech případných zásadních otázkách a sporech, snažíce se vždy o přímou dohodu. Z toho vyplývá, že ve sporech z této smlouvy jednají odborové organizace a spory těchto organizací řeší podle § 11 smlouvy zemský poradní sbor. R e k u r s n í s o u d námítce nepřislušnosti řádného soudu (nesprávně námítce nepřípustnosti pořadu práva) vyhověl a žalobu odmítl. D ů v o d y: Soud první stolice zjistil, že žalobce opírá žalobní nárok o kolektivní smlouvu ze dne 4. dubna 1928, podle níž byly upraveny mzdové a deputátní požitky a organizovány pracovní poměry řemeslnických zaměstnanců v zemědělských podnicích na Moravě, a dovozuje, že § 11 této smlouvy, podle něhož spory z této smlouvy řeší s konečnou platností zemský poradní sbor pro záležitosti zemědělských zaměstnanců,

zřízený při zemském úřadu práce v Brně, vztahuje se jen na svazy smlouvu ujednavší, nikoli na jednotlivce. Názor tento nemá opory v doslovu smlouvy, ježto ustanovení § 11 smlouvy tento výklad nepřipouští, mluvíc všeobecně o sporech. Závaznost kolektivních smluv co do ujednání o rozsudím plyne z ustanovení § 599 c. ř. s. K této závaznosti nevyžaduje se ani projev souhlasu ani přistoupení stran. Ani skutečnost, že se služební poměr žalobcův zakládá na zvláštní úmluvě, nevylučuje ujednání kolektivní smlouvy o rozsudím potud, pokud touto zvláštní úmluvou nebylo toto ujednání výslovně vyloučeno. Příslušnost rozhodčího soudu v § 11 cit. smlouvy uvedeného vztahuje se jak na spory za trvání pracovního poměru tak i po jeho skončení. Není pochybnosti o tom, že kdyby nebylo ustanovení § 11 kolektivní smlouvy o soudu rozhodčím, byl by povolán rozhodovati spor řádný soud, neboť jde o nárok z pracovního poměru, tedy o nárok soukromoprávní. Jde tudíž jen o úmluvu o nepříslušnosti soudu, nikoliv o nepřipustnost pořadu práva, což slušelo zvláště vytknouti.

N e j v y š š í s o u d zrušil usnesení nižších soudů a uložil prvému soudu, by, doplně řízení, znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Žalobce vytýká neprávem, že rekursní soud odmítí žalobu pro nepříslušnost soudu, ač námitka nepříslušnosti nebyla vznesena, že měl námitku nepřipustnosti pořadu práva, vznesenou z důvodu ujednané příslušnosti rozhodčího zamítnouti. Žalovaný opodstatnil onu námitku tím, že podle kolektivní smlouvy, podle níž se žalobce domáhá žalobního nároku, patří spory z ní před poradní sbor pro zemědělské zaměstnance při zemském úřadě práce v Brně. Tím vznesl námitku nepříslušnosti řádného soudu, nikoli námitku nepřipustnosti pořadu práva vůbec, ježto pořad práva jest o sobě pro soukromoprávní nároky ze smlouvy přípustný a projednávání jeho před řádným soudem by vadila jen dohoda o rozhodčím. Na mylném pojmenování námitky nesejde. Proto byla námitka, již rekursní soud vyhověl, vskutku vznesena. Nelze přisvědčiti názoru stěžovatelovu ani v tom, že sporem ze smlouvy kolektivní je jen spor mezi organisacemi ji ujednavšími o její výklad. Za spor z kolektivní smlouvy jest pokládati spor o každý nárok, o smlouvu tu opřený, třeba jej uplatňoval i jen některý člen organisace, pro něž kolektivní smlouva byla ujednána, nejde-li ovšem o nárok opřený o smlouvu individuální. Právem však stěžovatel vytýká, že k platnosti ujednání kolektivní smlouvy pro strany rozepře se vyhledává, by byly členy organisací, kolektivní smlouvu ujednavších, by zástupci organisací byli k jednání takovému zmocněni aspoň podle organisáčnických stanov, a že k platnosti dohody, o rozhodčím obsažené v kolektivní smlouvě jest potřebí písemné formy. Tyto okolnosti nebyly zjištěny, ač nižší soudy podle § 182 c. ř. s., zkoumajíce námitku nepříslušnosti řádného soudu pro dobu, za kterou se do-

platek mzdy žádá, měly podmínky platnosti kolektivní smlouvy pro strany a vůbec i dohody o rozhodčím v ní obsažené zjistiti. Ano se tak nestalo, zůstalo řízení v nižších stolicích kusé a proto bylo usnesení nižších soudů zrušiti a naříditi jak se stalo.

Čís. 9131.

Do usnesení úpadkového soudu, jímž bylo změněno rozhodnutí úpadkového komisaře o opravě usnesení o odměně správce úpadkové podstaty, jest dovolací rekurs nepřipustným.

(Rozh. ze dne 29. srpna 1929, R I 560/29.)

Úpadkový komisař vyhověl návrhu správce úpadkové podstaty a opravil usnesení o odměně správce úpadkové podstaty. Ú p a d k o v ý s o u d návrh na opravu zamítl.

N e j v y š š í s o u d odmítl dovolací rekurs.

D ů v o d y:

Usnesením konkursního komisaře ze dne 30. března 1929 bylo opraveno jeho usnesení ze dne 22. ledna 1929, vydané ve smyslu § 125 úp. ř. I toto usnesení týkalo se tedy nároků správce podstaty a byl proto rekurs proti němu právem podán k úpadkovému soudu, jenž o něm rozhodl s konečnou platností (srovnej k tomu i pamětní spis, strana 111, kde vysloveno, že co do útrat správce podstaty stačí dvě stolice). Dovolací rekurs jest tudíž nepřipustný.

Čís. 9132.

Návrh, by poručenský soud uložil mateřské poručnici nemanželského dítěte, by svolila k tomu, aby si nemanželský otec z výživného srazil částku, o kterou více zaplatil, než byl podle soudních rozhodnutí povinen, jest odmítnouti pro nepřislusnost poručenského soudu a pro nepřipustnost nesporného řízení, má-li ten smysl, že se jím má vyvolati soudní, obě strany zavazující rozhodnutí, zda si smí nemanželský otec sraziti přeplatek z budoucně placeného výživného. Chtěl-li však nemanželský otec tímto návrhem dosíci jen opatření, by spor o vrácení přeplatku byl v zájmu dítěte bez žaloby a útrat uklizen, jest poručenský soud povinen učiniti návrh předmětem jednání, ale nemanželskému otci nepřislusí právo ke stížnosti do jeho rozhodnutí.

(Rozh. ze dne 29. srpna 1929, R I 594/29.)

Nemanželský otec navrhl, by poručenský soud uložil mateřské poručnici dítěte, by svolila k tomu, by si z výživného srazil 1200 Kč, o které za dobu ode dne 1. dubna 1927 do 30. září 1928 více zaplatil,